

— Нека войската да си изпълнява службата; такава е волята на падишаха. Да го съхрани Богъ на много години и да бжде славно неговото царуване! Но не трѣбва и ний да сѣдимъ съ сгърнати ржѣ, това не ни позволява закона на Исляма. Правовѣрниятъ трѣбва да се бори съ врагътъ съ всѣкакво сръжие и както разбира. Ний си имаме Кушчу-оглу, той е мислюманинъ, чело-вѣкъ съ испитана хр: брость; да го извикаме тайничката, да му дадемъ затворницитѣ отъ неговата шайка, които изловиха и докараха гяуритѣ, и нека той да върви да се бие съ *комитетитѣ*,

Всичкитѣ отъ душа и сърдце се съгласиха съ прѣдложението; но стариятъ кадия, блюстителъ на справедливостта и на танзимата, по убѣждение и по съвѣсть, възстана и категорически обяви, че не се съгласява. Тогава и мюесарифина се присѣдини къмъ неговото мнѣние.

— Какво ще каже за това Ферикъ-Маша? Ще напише на съдразамина, ще се научатъ за това консулятъ въ Одринъ. Мене тутакси ще ме уволчатъ; азъ веднѣжъ се упарихъ съ горѣща вода, сега се страхувамъ и отъ студена.

Съ това се свърши засѣданието. Стариятъ мюфтия излѣзе безъ да се изостави отъ мисълта си и отиде не въ домътъ си, а въ недалѣчното *теке*, то естѣ мюсюманскиятъ мѣнастиръ. Тамъ множество дервиши, съ високи бѣли агнешки калпаци, сидѣйки на кожи отъ диви кози, извършваха *намазъ-икинди*. Това е една отъ петъ-тѣхъ ежедневни молитви, която се чете подиръ два часа слѣдъ молитвата по-пладнѣ, *ейленъ-намазъ*; слѣдъ нея иди вечерната молитва при захожданieto на слънцето, и денътъ се свършва съ намазъ подиръ два часа слѣдъ вечерната молитва. Всичкитѣ намази се започватъ съ главниятъ намазъ при изгрѣвяването на слънцето.

Дервишитѣ струваха метани и въздуха се огласяваше съ молби къмъ Аллаха всемогъщия, Аллаха всевишния, Аллаха грозния. Дервишитѣ се моляха прѣдъ своитѣ келии, подъ покритата галерия, която окръжаваше двора на текето.